CATALINA CLADERA

«La solució és que els impostos es paguin allà on es generen»

Catalina Cladera, consellera d'Hisenda del Govern de les Illes Balears, vol més autonomia fiscal i no troba que sigui aquest el problema d'allò que fa Madrid amb els impostos.

*Entrevista de **Miquel Payeras***
*Fotografia d'**Isaac Buj***

Creu vostè que Madrid fa dúmping fiscal?

—No m'agrada la paraula per definir el que fa aquesta comunitat amb els impostos. Recapta més gràcies al fet que moltes empreses hi tenen la residència fiscal perquè és la capital espanyola, tot i que desenvolupin la seva activitat fora. Això li permet després abaixar alguns dels impostos que recapta. És un problema que s'ha de solucionar, sens dubte. No obstant, per al Govern de les illes Balears el nucli del debat és un altre: que la reforma del finançament ha de permetre la màxima autonomia financera a les comunitats, perquè cadascuna pugui prestar el millor servei als seus ciutadans. De la mateixa manera que s'ha crescut en autonomia de despesa s'ha de créixer en autonomia de recaptació. I en capacitat de prendre les decisions que cada Govern autonòmic consideri més oportunes.

—Permeti'm que insisteixi: si Madrid recapta un important plus gràcies a la capitalitat i per això pot abaixar els impostos als seus ciutadans molt més del que ho podria fer si no gaudís d'aquest avantatge, no és això dúmping respecte a la posició de les altres comunitats autònomes de règim fiscal comú?

—No estam davant d'una qüestió de dúmping sinó d'un altre tipus de problema. El fet que Madrid disminueixi tarifes fiscals a través de bonificacions –que al cap i a la fi són rebaixes–, en alguns casos de manera molt important, com passa amb l'impost de successions i donacions, no és el problema, perquè ho fa dins del seu marge d'autonomia financera. Per aquest costat, no hi tenim res a dir. El problema és que ho pot fer gràcies al fet que obté uns ingressos extres per ser la capital espanyola. Això és el que s'ha de solucionar. Però s'ha d'anar alerta amb com es vol resoldre. Nosaltres no estam d'acord –millor dit, hi estam radicalment en contra– amb les tesis que demanen la uniformitat fiscal, perquè el problema no és que Madrid exerciti la seva autonomia financera sinó que, per mor de la capitalitat, té els ingressos extres que li reporten les empreses que hi tenen fixada la residència fiscal però no la seva activitat. Aleshores el que cal és regular això últim, cosa que es podria fer a través de la reforma del sistema de finançament. El que no s'ha de fer és eliminar la poca autonomia fiscal que tenim les comunitat autònomes.

—El Govern balear s'oposa, per tant, a la tesi de la presidenta del govern d'Andalusia, Susana Díaz, segons la qual s'ha de poar fi al dúmping fiscal de Madrid homogeneïtzant la fiscalitat?

—Absolutament. Per a nosaltres el que cal no és uniformitzar sinó donar la màxima autonomia financera perquè cada comunitat tengui els màxims recursos per oferir els serveis adequats als seus ciutadans. De fet, volem augmentar la quota d'impostos que podem re-

captar, per exemple demanam que puguem recaptar la totalitat de l'IRPF.

De tota manera, vull dir, respecte a això, que crec que el que fa Andalusia, igual que cal suposar que ho farà Extremadura, entre d'altres comunitats, és ara llançar aquesta idea amb la intenció estratègica d'influir en el procés de reforma [del sistema de finançament], com una mena de posició preventiva perquè deuen pensar que, segons com es canviï el sistema, en podrien sortir perjudicats.

—També altres veus dins del PSOE s'han queixat i han demanat una certa uniformitat fiscal perquè, raonen, tanta diversitat va en contra de la unitat fiscal espanyola, de la igualtat entre els ciutadans i és una injustícia.

—No ho veig igual. Respecte a això de Madrid ja ho he dit: el problema no és la seva autonomia financera per abaixar més o manco determinats impostos. I quant a les suposades injustícies, s'hauria d'anar molt més alerta quan se'n parla. Perquè, per exemple, des del punt de vista de Balears, el que és molt injust és el fet que som una comunitat que aporta molt al sistema [fiscal general espanyol] i que en canvi rebem manco serveis que altres comunitats autònomes. O és que això és just? A mi no m'ho pareix. I si hem d'establir paral·lelismes, podem continuar: Extremadura, que si fa no fa té la mateixa població que les illes Balears, disposa de 1.100 milions per a la seva Conselleria d'Educació mentre que nosaltres només podem dedicar a la nostra 800 milions. Això no és injust? Per a mi sí que ho és, i s'ha de combatre. O sigui que a l'hora de parlar d'injustícies s'ha de mirar ben bé del que es parla.

—Es podria dir que el Govern balear se situa entremig de les posicions de Madrid i Andalusia?

—No, no m'agrada comparar en aquests termes ni vull simplificar-ho tant. El Govern balear, el que fa, és defensar la idea que hem de guanyar en autonomia financera. Això significa que volem recaptar més quantitat d'impostos, per exemple tot l'IRPF. Per tant, no estam entre una i una altra, ni entremig de ningú. Estam a favor de més autonomia financera, més marge de recaptació i més capacitat normativa sobre els impostos.

—Tornant a Madrid, la posició tan avantatjosa que gaudeix realment es podria modificar a través de la reforma del finançament?

—Sí. El nou sistema podria incorporar la reforma de la normativa estatal perquè les empreses no paguin allà on tenen la residència fiscal sinó on fan l'activitat. I després la comunitat autònoma ja transferiria [a l'Estat] el que li correspondria transferir. Per això no vull parlar de dúmping sinó d'un altre problema que cal resoldre. Però mai tocant de manera regressiva el sistema de cessió d'impostos a les autonomies. Tot al contrari. Nosaltres estam a favor de cedir la màxima capacitat possible de recaptació d'impostos a les comunitats. En resum: la solució és que els impostos es paguin allà on es generen. No dic que sigui senzill. Però es pot fer, és factible.

—Si el PSOE no vota els Pressupostos generals de l'Estat, no hi haurà reforma del finançament i, per tant, res de tot això s'arreglarà per ara.

—La reforma del finançament és independent del fet que hi hagi o no Pressupostos. Així va quedar clar a la conferència de presidents del mes de gener passat.

—En teoria és com diu vostè, però a la pràctica la vice-presidenta del Govern central, Soraya Sáenz de Santamaría, ja ha deixat entendre clarament que sense Pressupost no hi haurà reforma del finançament.

—Fan pur xantatge [els dirigents del PP i els membres del Govern central], intenten forçar el PSOE perquè voti a favor dels Pressupostos de 2017. Però cal insistir: la reforma és independent dels Pressupostos. •